

C-128/08. sz. ügy

Jacques Damseaux

kontra

État belge

(a Tribunal de première instance de Liège [Belgium]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„A tőke szabad mozgása – Tőkejövedelmek adóztatása – A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény – A tagállamok EK 293. cikk szerinti kötelezettsége”

A Bíróság ítélete (első tanács), 2009. július 16. I - 6826

Az ítélet összefoglalása

- 1. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések – A Bíróság hatásköre – Korlátok (EK 234. cikk)*
- 2. A tőke szabad mozgása – Korlátozások – Adójogszabályok – Osztalékok adóztatása (EK 56. cikk)*

1. A Bíróságnak az EK 234. cikk alapján nincs hatásköre arra, hogy megállapítsa a nemzeti adórendszerek párhuzamosságából eredő negatív hatások kiküszöbölése vagy enyhítése érdekében kötött kétoldalú egyezmények rendelkezéseinek valamely szerződő tagállam általi esetleges megsértését. A Bíróság nem vizsgálhatja meg a kapcsolatot egy nemzeti intézkedés és egy, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény rendelkezései között sem, mivel ez a kérdés nem tartozik a közösségi jog értelmezésének körébe.

Ugyanis, a valamelyik tagállamban letelepedett társaság által a valamely más tagállambeli illetőségű részvényesnek fizetett osztalék jogi értelemben véve kettős adóztatás tárgya lehet, ha mindkét tagállam azt a lehetőséget választja, hogy gyakorolja adóügyi hatáskörét és az említett osztalékokat a részvényes oldalán megadóztatja. A tagállamok adóügyi hatáskörének párhuzamos gyakorlásából származó esetleges hátrányok, amennyiben az ilyen gyakorlat nem tartalmaz hátrányos megkülönböztetést, nem képeznek a Szerződés által tiltott korlátozást.

(vö. 22. pont)

2. Mivel a közösségi jog a jelen állapotában nem ír elő általános szempontokat a tagállamok közötti hatáskörmegosztást illetően az Európai Közösségen belüli kettős adóztatás elkerülése terén, nem ellentétes az EK 56. cikkel az olyan kétoldalú adóegyezmény, amelynek értelmében a valamely tagállamban letelepedett társaság által egy valamely más tagállambeli illetőségű részvényesnek fizetett osztalékok mindkét tagállamban megadóztathatók, és amely nem ír elő a részvényes illetősége szerinti tagállam terhére feltétlen kötelezettséget az ebből eredő kettős adóztatás megakadályozására.

E tekintetben, amikor mind az osztalék kifizetésének helye szerinti tagállam, mind a részvényes illetősége szerinti tagállam megadóztathatja az említett osztalékokat, úgy tekinteni, hogy az említett kettős adóztatás megakadályozása szükségképpen az illetőség szerinti tagállam feladata, azt eredményezné, hogy a forrás-hely szerinti tagállamnak elsőbbsége lenne az ilyen típusú jövedelmek megadóztatásánál. Mégha az ilyen hatáskörmegosztás meg is felelne többek között a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) által kidolgozott, a jövedelem és a vagyon adóztatásáról szóló modell-egyezményből kitűnő nemzetközi joggyakorlatnak, akkor sem kétséges, hogy a közösségi jog a jelen állapotában az ilyen esetekben nem ír elő általános szempontokat a tagállamok közötti hatáskörmegosztást illetően a Közösségen belüli kettős adóztatás elkerülése terén. Következésképpen, ugyan valamely tagállam nem hivatkozhat valamely kétoldalú egyez-

ményre annak érdekében, hogy kivonja magát a Szerződésből eredő kötelezettségei alól, az a körülmény, hogy mind az osztalék kifizetésének helye szerinti tagállam, mind a részvényes illetősége szerinti tagállam megadóztathatja az említett osztalékot, nem jelenti azt, hogy az illetőség szerinti tagállam a közösségi jog értelmében köteles lenne megakadályozni azokat a hátrányokat, amelyek a két

tagállam között ekként megosztott hatáskör gyakorlásából eredhetnek.

(vö. 26., 27., 32–35. pont és a rendelkező rész)